Köyhyyden vähentäminen

Keinoja köyhyyden vähentämiseksi

Vuoden 1997 Inhimillisen kehityksen raportti keskittyi juuri köyhyyden poistamiseen. Se antoi joukon keinoja, joiden avulla köyhyyttä olisi mahdollista vähentää.

Ensimmäisenä on yksilöiden, kotitalouksien ja yhteisöjen voimantunnon nostaminen, minkä avulla yksilöt pystyvät paremmin kontrolloimaan omaa elämäänsä. Tähän liittyy muun muassa koulutuksen ja terveyden varmistaminen kaikille sekä sosiaaliturvaverkkojen rakentaminen estämään ihmisiä putoamasta kurjuuteen.

Vuoden 1997 Inhimillisen kehityksen raportti keskittyi juuri köyhyyden poistamiseen. Se antoi joukon keinoja, joiden avulla köyhyyttä olisi mahdollista vähentää.

Toisena keinona on lisätä sukupuolten välistä tasa-arvoa parantamaan naisten voimantuntoa ja päästämään esiin käyttämätön energia ja luovuus. Päähuomion kohteina ovat tasapuolinen pääsy koulutukseen, tasapuoliset työmahdollisuudet, oikeudet maahan ja lainoihin sekä toimet kotiväkivallan vähentämiseksi.

Vuoden 1997 Inhimillisen kehityksen raportti keskittyi juuri köyhyyden poistamiseen. Se antoi joukon keinoja, joiden avulla köyhyyttä olisi mahdollista vähentää.

Kolmantena on esitelty köyhiin keskittyvää kasvua. Köyhimpien tulotaso on noussut erittäin hitaasti, pysynyt samana tai laskenut kehitysmaissa ja siirtymäkauden maissa. Köyhiin keskittyvä kasvu tarkoittaa köyhyyden poiston sisällyttämistä kansallisiin toimiin. Tämä kuulostaa hyvältä, mutta sitä on vaikea toteuttaa.

Vuoden 1997 Inhimillisen kehityksen raportti keskittyi juuri köyhyyden poistamiseen. Se antoi joukon keinoja, joiden avulla köyhyyttä olisi mahdollista vähentää.

Neljäntenä on mainittu globalisaation parempi hallinta sekä kansallisella että kansainvälisellä tasolla, jotta mahdollisuudet avautuisivat eivätkä sulkeutuisi. Tarvitaan siis parempaa politiikkaa, kohtuudenmukaisia sääntöjä ja kohtuullisempia markkinoille pääsemisen ehtoja köyhille ja heikoille valtioille. Useilla kehitysmailla on ollut vaikeuksia päästä osallistumaan globaaliin talouteen ja vaikeudet ovat olleet erityisen suuria Saharan eteläpuolisille valtioille. Yhtenä tärkeimmistä ongelmista on ollut näiden maiden kapea vientipohja, jolloin ne ovat herkkiä hintavaihteluille. Kun vielä kapea vientipohja muodostuu raaka-aineista, tilanne vain heikkenee entisestään.

Vuoden 1997 Inhimillisen kehityksen raportti keskittyi juuri köyhyyden poistamiseen. Se antoi joukon keinoja, joiden avulla köyhyyttä olisi mahdollista vähentää.

Viidentenä keinona on esitelty aktiivisen valtion vahvistaminen. Valtion tulisi sitoutua köyhyyden poistamiseen ja luoda sellaista ilmapiiriä, joka mahdollistaa köyhiin keskittyvää kasvua.

Vuoden 1997 Inhimillisen kehityksen raportti keskittyi juuri köyhyyden poistamiseen. Se antoi joukon keinoja, joiden avulla köyhyyttä olisi mahdollista vähentää.

Kuudenneksi on mainittu erityistoimien käyttäminen erikoistilanteissa eli köyhimpien ja heikoimpien maiden edistystä pitäisi edesauttaa. Konfliktien estäminen ja selvittäminen sekä rauhanrakentaminen sodan raunioittamissa valtioissa yhdessä poliittisten uudistusten kanssa tukee taloudellista ja sosiaalista uudelleenrakentamista. Kriiseistä huolimatta inhimillinen kehitys on mahdollista.

Vuoden 1997 Inhimillisen kehityksen raportti keskittyi juuri köyhyyden poistamiseen. Se antoi joukon keinoja, joiden avulla köyhyyttä olisi mahdollista vähentää.

Emme voi unohtaa myöskään velkojen anteeksiantoa tai velkataakan keventämistä. Kansainvälinen valuuttarahasto ja Maailmanpankki aloittivat 1996 järjestelmän, jossa pahasti velkaantuneiden kehitysmaiden velkataakkaa multilateraalisille instituutioille (eli Kansainväliselle valuuttarahastolle ja Maailmanpankille) harkittiin uudelleen. Ideana on ollut kokonaisvelan alentaminen niin, että se tulisi mahdolliseksi maksaa. Ohjelmaa on kritisoitu ankarasti. Myös kansalaisjärjestöt ovat aloittaneet oman kampanjansa (Jubilee 2000) köyhimpien kehitysmaiden vapauttamiseksi velkataakasta.

Lopputeksti; Lopuksi jaa tämä teksti kaikille keskustelun tueksi:

Luonnollisesti jokaisen maan täytyy käyttää erilaisia keinoja taistelussaan köyhyyttä vastaan, koska ei ole olemassa yhtä kaikille sopivaa mallia. Jokaisen maan kansallinen politiikka on merkittävä osatekijä köyhyyden vastaisessa taistelussa, mutta myös kansainvälinen yhteistyö on tarpeellista. Käytännössä köyhyyden vähentäminen huomattavasti ei ole kallista. Rahaa tarvittaisiin noin prosentti koko maapallon bruttokansantuotteesta.

Maapallolla on tarpeeksi resursseja, mutta ne ovat keskittyneet vain harvojen käsiin. Maailman rikkain viidennes vastaa 86 prosentista kaikesta yksityiskulutuksesta, kun köyhin viidennes kuluttaa vain 1,3 prosenttia. Oleellisinta olisikin poliittisen tahdon löytäminen köyhyyden vastaiseen taisteluun. YK on perustamisestaan asti pyrkinyt taistelemaan köyhyyttä vastaan, mutta se on ongelma vielä nykyäänkin. Edelleen 86 maata luokitellaan alhaisen tulotason maiksi, joissa vallitsee ruokapula.

Lähde: Sanna Kuusjärvi: Ihmisoikeudet ja kehitys. Helsinki 1999.
Lainaus sivuilta 41-42.